

перешкоджають відновленню господарських зв'язків як усередині регіону, так і за його межами й потребують негайного вирішення.

Список використаних джерел:

1. Бабінова О. Міжрегіональне співробітництво: зміст, форми, роль та проблеми реалізації в Україні / О. Бабінова // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2011. – Вип. 4(11).

2. Регіональна політика в країнах Європи: Уроки для України / С. Максименко, Є. Кіш та ін.; за ред. С. Максименка / Центр Ін-ту Схід-Захід. – К.: Логос, 2000. – С. 171-174.

3. Сторонянська І. Міжрегіональні інтеграційні процеси в Україні: тенденції та перспективи розвитку / І. Сторонянська. – Львів:ІРД НАН України, 2009. – 392 с.

4. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 1 липня 2010 р. № 2411-VI // Відомості Верховної Ради. – 2010. – № 40. – Ст. 527.

5. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 9 вересня 2011 р. № 3715-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 19-20. – Ст. 166.

6. Про державні цільові програми: Закон України від 18 березня 2004 р. № 1621-IV (зі змінами). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1621-15/print1329900667168462>

7. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 7 грудня 2000 р. № 2121-III (зі змінами). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2121-14/print1329900667168462>

Прохорчук С.В.

*кандидат економічних наук, доцент,
Міжнародний університет бізнесу і права*

ІНСТРУМЕНТИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ В УКРАЇНІ

Досвід розвинених країн світу показує, що в конкурентній боротьбі на світовому ринку перемагає той господарюючий суб'єкт, який володіє найбільш ефективним механізмом інноваційної діяльності і має розвинену інфраструктуру реалізації наукомістких нововведень – інновацій. Потенціал науково-технічної сфери України досить високий і при правильному управлінні може внести істотний внесок у модернізацію економіки. Однак проблеми розвитку інноваційної діяльності в умовах реформування економіки країни в значній мірі обумовлені нерозвиненістю механізмів

державного впливу на господарське середовище з метою підвищення її інноваційної активності і сприйнятливості суб'єктів ринку.

В даний час основна проблема інноваційного розвитку полягає в тому, що темпи розвитку і структура наукового та інноваційного потенціалу українського сектора досліджень і розробок не дозволяють задовольнити зростаючий попит на технологічні інновації з боку корпоративного сектора економіки та системи забезпечення національної безпеки, а тенденції розвитку сектора досліджень і розробок не забезпечують його конкурентоспроможності на світовому ринку. Тому, особлива увага повинна бути зосереджена на наступних, найбільш значущих аспектах цієї проблеми:

- високий ризик втрати престижу України як наукової держави в силу відсутності умов для відтворення наукового потенціалу;
- посилення автономного розвитку галузей економіки та державного сектора досліджень і розробок;
- домінування відсталих технологічних укладів в корпоративному промисловому секторі, недостатній рівень сприйнятливості компаній до інновацій;
- високий рівень експорту знань при низькому рівні експорту технологій.

Для вирішення проблеми розвитку інноваційної діяльності необхідно застосування сукупності економічних методів державного впливу, які повинні враховувати те, що науково-технічна сфера одночасно є виробничою та соціальною сферами. Це знижує інвестиційну привабливість науково-технічної сфери і змушує державу доповнювати ринкові механізми регулювання адміністративними в процесі розробки довгострокової політики в галузі науково-технічної діяльності, освіти та інноваційної діяльності з урахуванням інтересів представників держави, наукової громадськості і підприємницьких кіл.

До методів прямого державного регулювання інноваційної діяльності з урахуванням специфіки розвитку сучасної вітчизняної економіки належать такі:

- бюджетне фінансування робіт загальнонаціональної значимості, що сприяють розвитку інноваційно-інтеграційної взаємодії економічних структур, практичному використанню на виробництві та в побуті інновацій, відповідних пріоритетних напрямів розвитку науки, технологій і техніки;

- інтеграція інститутів науки, освіти, промисловості (у тому числі малих високотехнологічних підприємств);
- розробка науково-технічних програм, програм соціального та економічного розвитку, вироблення пріоритетних для регіону напрямів науково-технічної діяльності;
- участь держави в організаціях, що об'єднують розробників і споживачів інновацій;
- розвиток інноваційної інфраструктури, що забезпечує як вертикальну, так і горизонтальну інноваційну інтеграцію;
- впровадження інноваційних складових розвитку ефективного кадрового потенціалу в державні освітні стандарти.

У той же час держава здатна створювати сприятливий клімат для розвитку інноваційної діяльності непрямыми методами, серед яких виділяють наступні: податкові стимули включення економічних структур та громадян в інноваційну діяльність, а також в її спонсорування; технічне регулювання, спрямоване на захист національних системних технологій; страхування ризиків участі в інноваційних партнерствах; виконання державою функцій провайдера різних інноваційних мереж; організація експертизи масштабних державних програм і проектів; проведення інноваційних форумів (у тому числі віртуальних), які об'єднують представників наукової, промислової та культурної сфери, різних верств суспільства.

Розглянуті методи є частиною моделі економічного механізму державного регулювання інноваційних процесів. Чітке визначення методів впливу на інноваційну діяльність товаровиробників дозволить, на нашу думку, зробити цей механізм більш дієвим, що враховує особливості регіонального господарського середовища і специфіку сучасного етапу суспільного розвитку. Таким чином, майбутній образ національної інноваційної системи України буде залежати від можливостей держави створити умови для мобілізації внутрішнього інноваційного потенціалу регіонів.

Список використаних джерел:

1. Варналій З.С. Конкурентоспроможність національної економіки: проблеми та пріоритети інноваційного забезпечення / З.С. Варналій, О.П. Гармашова. – К.: Знання України, 2013. – 387 с.
3. Конкурентоспроможність економіки України в умовах глобалізації / Я.А. Жаліло, Я.Б. Базилюк, Я.В. Белінська, С.В. Давиденко, В.А. Комаров; Національний ін-т стратегічних досліджень; за ред. Я.А. Жаліло. – К.: Знання України, 2005. – 388 с.

3. Інноваційна політика: Європейський досвід та рекомендації для України [аналітичні матеріали] / ред. І. Єгоров [та ін.]. – К.: Фенікс, 2011. – Т. 1. – 214 с.

Франчук Ю.О.

аспірант,

Луцький національний технічний університет

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

Розвиток малого підприємництва у регіонах України відбувається під впливом не лише внутрішніх переваг і недоліків, а й зовнішніх факторів, що доцільно поділити на галузеві, регіональні і загальнодержавні (таблиця 1).

Таблиця 1

Фактори впливу на розвиток малого підприємництва в регіоні

Національні	Регіональні	Галузеві
Фінансово-економічні		
Загальний стан економіки (ВВП, податки, мито, тарифи, пільги), темп інфляції, стабільність національної валюти, розвиток податкової, фінансово-кредитної і банківської систем. Вплив світових економічних процесів	ВРП, частка у ВВП, середня заробітна плата, збитковість підприємництва, доступ до фінансування, обсяг виробництва та інвестицій, чисельність суб'єктів МП, підтримка МП в регіоні, самозабезпечення, імідж	Темп росту, прибутковість, рентабельність, місткість ринку, конкуренція, стадія ЖЦ, ефективність інвестицій, частка в економіці країни та регіону, попит на продукцію, підтримка МП в галузі
Політико-правові		
Політична стабільність, рівень корупції, сприятлива правова база, рівень держрегулювання; захист прав, гарантії інвесторам; інтеграція у світове правове поле	Політична стабільність в регіоні, ліцензування та легкість отримання дозволів, відкриття власної справи, торгівельна політика регіону	Бар'єри входу/виходу з галузі, державна підтримка галузі та державне втручання, ліцензування та легкість отримання дозволів